

Sygn. akt 13/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2018r.

Sąd Rejonowy w Łomży IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Zaleska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Laskowska

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2018r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z odwołania **K. Ż.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.**

o zwrot nienależnego świadczenia rehabilitacyjnego

na skutek odwołania od decyzji z dnia 14.11.2017r. znak: (...) - (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż odwołujący się K. Ż. nie ma obowiązku zwrotu wypłaconego świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 1 października 2017r. do 31 października 2017r.

II. Oddala odwołanie w pozostałej części.

Sygn. akt. IV U 13/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 listopada 2017r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. Inspektorat w Ł. na podstawie art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U. z 2017r. poz. 1368 z późn.zm.) stwierdził, że K. Ż. nie ma prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 01.10.2017r. do 08.11.2017r. i zobowiązał go do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego z funduszu chorobowego w kwocie 2.019,81 zł za powyższy okres.

W uzasadnieniu decyzji wskazał, że wypłacił na rzecz K. Ż. świadczenie rehabilitacyjne za okres od 11.08.2017r. do 08.11.2017r. Podał, iż odwołujący się w dniu 19.09.2017r. złożył wniosek o emeryturę, która została przyznana od 01.10.2017r. Skutkowało to powstaniem nadpłaty świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 01.10.2017r. do 08.11.2017r., która jako nienależna, podlegała zwrotowi.

K. Ż. złożył odwołanie od powyższej decyzji, w którym wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji. Oświadczył, że w tym okresie pozostawał w zatrudnieniu, a emerytura została jemu przyznana od dnia 01.11.2017r. Stwierdził, że po otrzymaniu decyzji kwotę nadpłaty 2.019,81 zł przelał na konto ZUS-u w dniu 15.12.2017r. Wniósł o zwrot tej należności na swoją rzecz.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie powództwa. Podtrzymał stanowisko i argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 07.09.2017r. ustalił uprawnienia i przyznał K. Ż. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 3 miesięcy tj. od 11.08.2017r. do 08.11.2017r(dowód: decyzja z 07.09.2017r. – akta ZUS)..

W dniu 19.09.2017r. odwołujący się złożył wniosek o przyznanie emerytury. Organ rentowy decyzją z dnia 27.10.2017r. przyznał K. Ż. prawo do emerytury od dnia 01.10.2017r.

K. Ż. do dnia 08.11.2017r. był zatrudniony w Gospodarstwie Rolnym w S. prowadzonym przez B. Z. jako pracownik gospodarczy (dowód: świadectwo pracy - k. 10 akta ZUS).

Pismem, które wpłynęło do ZUS w dniu 14.11.2017r. odwołujący się wniósł o podjęcie wypłaty emerytury. Do pisma załączył świadectwo pracy (dowód: k.9 akt ZUS).

Decyzją z dnia 14 listopada 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. Inspektorat w Ł. na podstawie art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz. U. z 2017r. poz. 1368 z późn. zm.) stwierdził, że K. Ż. nie ma prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 01.10.2017r. do 08.11.2017r. i powołując się na treść art. 66 ww. ustawy i art. 84 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych zobowiązał odwołującego się do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego z funduszu chorobowego w kwocie 2.019,81 zł za powyższy okres (dowód: decyzja z dnia 14.11.2017r. akta ZUS).

K. Ż. po otrzymaniu ww. decyzji kwotę. 2.019,81 zł przelał na konto ZUS-u w dniu 15.12.2017r. (dowód: potwierdzenie dokonania przelewu - k. 4).

W dniu 18.12.2017r. organ rentowy wydał ponowną decyzję o ustaleniu wysokości i podjęciu wypłaty emerytury i ustalił datę jej wypłatę od dnia **01.11.2017r.** (dowód: decyzja z dnia 18.12.2017r. akta ZUS k.12,13). Odwołujący się nie otrzymał świadczenia emerytalnego za październik 2017r.(dowód: pismo organu rentowego - k. 11).

W ocenie tut. Sądu odwołanie jest zasadne.

Zadaniem tut. Sądu była ocena czy w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki z 84 ust.1 i 2 ustawy z dnia 13.10.1998r o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U nr.119 , poz.1673 z późn.zm.) w związku z art.66 i art. 17 ust. 1 i 3 , art. 22 i art. 68 ustawy z dnia 25 .06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa obligujące odwołującego się K. Ż. do zwrotu pobranego przez niego w okresie od 01.10.2017r. do 08.11.2017r. świadczenia rehabilitacyjnego w kwocie 2.019,81 zł , wypłaconego z funduszu chorobowego.

W myśl art. 1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017r. , poz. 1388 ze zm.) świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa, określonym w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych. Natomiast stosownie do treści art. 18 w/w ustawy świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy , a dalsze leczenie i rehabilitacja rokują odzyskanie zdolności do pracy.

Zgodnie z treścią art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa - jeżeli świadczenie zostało pobrane nienależnie z winy ubezpieczonego lub wskutek okoliczności, o których mowa w art. 15–17 i art. 59 ust. 6 i 7, wypłacone kwoty podlegają potrąceniu z należnych ubezpieczonemu zasiłków bieżących oraz z innych świadczeń z ubezpieczeń społecznych lub ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Stosownie do dyspozycji art. 84 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998r. systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2017r., poz. 1778.) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego

zwrotu , wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego. Za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się :

- świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części , jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania(art. 84 ust.2 pkt.1 w/w ustawy),
- świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia(art. 84 ust.2 pkt. 2 w/w ustawy) .

Organ rentowy w zaskarżonej decyzji jako podstawę prawną żądania zwrotu pobranych świadczeń wskazał właśnie art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. i art. 84 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy uzasadniając istnienie przesłanek żądania zwrotu wypłaconych odwołującemu się świadczeń za sporny okres wskazał na skutek przyznania odwołującemu się emerytury od dnia 01.10.2017r. powstała nadpłata świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 01.10.2017r. do 08.11.2017r. w kwocie 2.019,81 zł, która jako nienależna, podlegała zwrotowi.

Zdaniem tut. Sądu stanowisko organu rentowego, iż odwołujący się jest zobowiązany do zwrotu pobranego świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 01.10.2017r. do 08.11.2017r. w kwocie 2.019,81 zł – nie jest zasadne.

Sąd na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego ustalił, że K. Ż. został niezasadnie zobowiązany decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. Inspektorat w Ł. z dnia 14 listopada 2017r. do zwrotu świadczenia rehabilitacyjnego za cały okres od 01.10.2017r. do 08.11.2017r. Jak wynika bowiem z załączonych do akt sprawy dokumentów, tj. ponownej decyzji organu rentowego z dnia 18.12.2017r. o ustaleniu wysokości i podjęciu wypłaty emerytury i pisma organu rentowego z dnia 23.02.2018r. (k. 11), odwołującemu została przyznana emerytura od dnia 01.10.2017r., lecz podjęcie jej wypłaty nastąpiło dopiero od 01.11.2017r. Zatem nie nastąpiła nadpłata w wypłacie świadczenia rehabilitacyjnego , albowiem odwołujący się nie otrzymał świadczenia emerytalnego za październik 2017r., ani też wy nagrodzenia za pracę . Zatem świadczenie rehabilitacyjne było jedynym świadczeniem pobranym przez odwołującego się za październik 2017roku. Nie nastąpiła więc nadpłata w wypłacie świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 01.10.2017r do 31.10.2017r. Nadpłata w wypłacie świadczenia rehabilitacyjnego nastąpiła zaś za okres od 01.11.2017r. do 08.11.2017r. , albowiem od 01.11.2017r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury i odwołujący się otrzymał emeryturę za cały listopad 2017r., czego nie neguje. Zatem nadpłata za okres od 01.11.2017r. do 08.11.2017r. wyniosła 414,32 zł(dowód: pismo ZUS – k.11).

Do okresu od 01.10.2017r. do 31.10.2017r. nie mają więc zastosowania przepisy wskazane jako podstawa prawna decyzji. Te normy prawne organ rentowy mógł zastosować jedynie do okresu od.01.11.2017r. do 08.11.2017r. , ponieważ za ten okres otrzymał on świadczenie emerytalne i świadczenie rehabilitacyjne istotnie za ten okres nie przysługiwało , czego odwołujący się nie neguje.

W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.

Sąd postanowieniem z dnia 15.03.2018r. uznał się na podstawie art. 477¹⁰ §1 k.p.c. niewłaściwym do rozpoznania wniosku K. Ż. o zwrot kwoty 2.019,81 zł i w tym zakresie sprawę przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B..